

в школах та приділяти достатню увагу у питаннях медіаграмотності старшого покоління.

Список літератури

1. Формування критичного мислення як психолого-педагогічна проблема сучасності // Чуба О., // Педагогіка і психологія професійної освіти. - 2013. - № 3. - С. 202-208.

*Науковий керівник: Кокарева А.М.,
канд. пед. наук, доцент*

УДК 316.014 (043.2)

Забава Ю.Г.

Національний авіаційний університет, м. Київ

НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ЛЮБОВНИХ ВІДНОСИН

Один з головних феноменів у відносинах між чоловіком і жінкою є любов, яка базується на глибоких і драматичних переживаннях. Не дивлячись на те що, на тему любовних переживань було піднято багато дискусій, наукові дослідження почалися у ХХ столітті.

У різних історичних періодах багатьма філософами і вченими розробляли теорії і підходи до розуміння і зародженню кохання. Філософи Давньої Греції розглядали кохання як деяку непідвласну силу, яка здатна зв'язати одну людину з іншою.

На даному етапі у сучасній науці немає єдиної теоретичної бази щодо любовних переживань яка б давала конкретне уявлення любовного переживання. Однак у роботах З.Фрейда, В.Франкла, К.Хорні та інших, автори описують різноманітні сторони відносин та переживань викликаних коханням.

Про кохання, як про психологічний феномен перший згадував З.Фрейд. Кохання він розглядав з точки зору сексуального потягу, першим об'єктом, якого являється один з батьків. Він вважав, що у момент статевого дозрівання важливо перебороти свою залежність до батьків, налагодити відносини з родичем протилежної статі і направити свої сексуальні потяги до іншого об'єкта кохання.

За О.Кернбергом кохання має складну структуру, яка становить у собі достатню кількість компонентів, наприклад: сексуальний потяг і еротичне бажання [1]. Сексуальне збудження являється головним афектом навколо якого починається сукупність всіх емоційних реакцій. Також до числа компонентів він відносить ніжність, що виражається у піклуванні до свого об'єкта уваги, ідентифікацію та зрілу форму ідеалізації. Якщо казати про структуру любовних переживань, то тут можна виокремити особливий компонент - «пристрасть», за його словами пристрасть підтримує сексуальне бажання, додає емоції і підсилює афекти, які відбуваються в парі тим самим укріплюючи відносини.

К.Хорні розкриваючи феномен «кохання», протиставляє його хворобливому стану, неврозу. Відмінність між двома поняттями у тому що кохання важливо почуття прив'язаності, в той час, як невроз - відчуття спокою

і задоволеності. У невротика відсутній такі поняття як надійність і відданість , він змінює своє ставлення до об'єкту закоханості, якщо відносини не відповідають його очікуванням [4].

Кохання за С. Фроммом включає в себе бажання радіти його успіхам, піклуватися за коханою людиною, радіти за його успіхи та хотіти дізнатися про нього більше. Вчений також робив акцент на відповідальності та повазі по відношенню до коханої людини [3].

Д.А.Лі знаходить наступні форми кохання: людус та сторге , любов-прагма означає реалістичне, обізнане кохання , ерос і сторге -- любов-агапе безкорислива та ерос і людус – любов-манія нестабільна та неврівноважена.

Також даному феномену присвячено деяка кількість емпіричних досліджень (Р.Стернберг,1886р., С.Хендрик.,К.Хендрик,1980р.)

Виходячи з вивчень Д.А.Лі вчені С.Хендрик,К.Хендрик, розробили методіку «Шкала любовних відносин», яку почали використовувати в подальших емпіричних дослідженнях любовних відносин.

На сьогоднішній день у психології все більше акцентують увагу на вивченні гендерних відмінностей любовних переживань юнаків та дівчат. Традиційні погляди на функції юнаків та дівчат у соціумі змінилися .Юнаки та дівчата пізнають нові види діяльності, проявляють себе у різних соціальних ролях, формуючи при цьому виняткове відношення до любовної взаємодії з протилежною статтю, орієнтуючись на свої потреби та пріоритети. Інтимно-особистісна сфера являється головним каталізатором для самореалізації розкриття особистісних ресурсів, розуміння свого в зв'язку з партнером.

Взаємовідносини юнаків та дівчат являють собою основу стабілізації життя в соціумі, від даних відносин залежить успішність функціонування у шлюбі, соціалізація дітей і перш за все щастя у родині [2].

Важливість вивчення гендерних характеристик особистості виявляється у уявленні особливостей людей різних гендерних типів і в усуненню недорозуміннь у любовних відносинах дівчат та юнаків у співвідношенню з їх зміненими гендерними установками .Теоретичні положення про гендерні особливості та заміна гендерних ролей у суспільстві представлені у наукових працях таких вчених І.Кон, С.Бем, Р.Столлер, П.Бергер, Т.Лукман, О.Вороніна та ін.

Отже, виходячи з актуальності та малодосліджуваності теми гендерних особливостей у любовних відносинах, нашою наступною задачею буде емпірично дослідити особистісні особливості людей різних гендерних типів, їх поведінки та допомогти усунути непорозуміння та проблеми у любовних відносинах, викликаних гендерними установками.

Список літератури

1. Кернберг О. Ф. Отношения любви: норма и патология/Пер. с англ. М.Н. Георгиевой. — М.: Независимая фирма “Класс”, 2000. — 256 с.
2. Кошенова М.И. Влияние гендерных стереотипов на качество межличностного сплуквания //Практикум по гендерной психологии / Під ред. І.С.Клециной. СПб, 2003. – 185 с.
3. Фромм Э. Искусство быть/ Эрих Фромм; пер. с англ. Р.В. Семаша. -

Москва: АСТ: Астрель: Полиграфиздат, 2012. - 218 с

4. Хорни К. Невротическая личность нашего времени / пер. с англ. и примечания А. И. Фета. — Philosophical arkiv, Nyköping (Sweden), 2016. — 186 с.

*Науковий керівник: Патруль М.В.,
ст.викладач*

УДК 159.922.3 (043.2)

Кривоносенко Н.О.

Національний авіаційний університет, Київ

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ҐЕНДЕРНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ

В даний час однією з найважливіших актуальних проблем у сучасних умовах становлення справжньої демократії в українському суспільстві на передній план наукових досліджень виносяться проблеми, які пов'язані із суттєвими змінами особистісної сфери людини, зокрема, соціалізації особистості в умовах сімейного виховання.

На думку багатьох дослідників, сім'я - перший осередок, який базується на подружніх стосунках, взаєминах батьків та дітей, веденням спільної активної діяльності. В сім'ї людина починає засвоювати певні соціальні знання, набувати моральні вміння та навички. Вона вчиться сприймати певні цінності та ідеали, які будуть необхідні їй для майбутнього життя в соціумі. Родина вводить дитину в суспільство, в якому вона отримує соціальне виховання стаючи особистістю. Засвоєні в дитинстві життєві норми, лежать в основі особистісної поведінки людини та її стосунків з іншими оточуючими. Тому перша соціалізація, яка відбувається в сім'ї, залишає важливий слід на все життя для особистості.

Відтак, одна із найбільш актуальних та складних проблем сучасної психологічної науки є вивчення чинників ґендерної соціалізації з урахуванням сучасних стереотипів у сім'ї. Аналіз зарубіжних публікацій показав, що питанням ґендерної соціалізації у сім'ї приділяється велика увага у роботах таких психологів, як С. Бем, Г. Алексєнко, Т. Кравченко, А. Макаренко, І. Мачуська, В. Постовий, В. Сухомлинський, О. Хромова, П. Фетіксина, К. Джеклін, Е. Еріксон, Л. Колберг, Е. Маккобі та інших. Проблема ґендерних стереотипів у навчально-виховному процесі у науковій літературі розкрита частково. Здебільшого, це роботи, присвячені стосункам між чоловіком і жінкою в сімейному вихованні, тому на сьогоднішній день питання ґендерної соціалізації набувають особливої уваги і гостроти, оскільки в світі активізується боротьба за ствердження демократичних норм і принципів у суспільстві по відношенню до соціальної ролі чоловіка та жінки.

Ґендерна соціалізація особистості відіграє значну роль в різних сферах життя людини: спілкуванні, професійній діяльності, соціальних відносинах, освіті, сімейному та повсякденному житті. Особливо це стосується сімейного виховання, оскільки останнє виступає первинною реакцією на навколишній світ. Сімейне виховання є одним з найважливіших соціальних інститутів, через які людина